

Fredagsandagt – 13. juni 2025

Biskop Ulla Thorbjørn Hansen

Vi begyndte med at synge en salme om dåben, digtet over et af de sidste afsnit i Matthæusevangeliet. I kapitel 3 i samme evangelium hører vi også om dåben. Her møder vi Johannes Døberen, der står frem og prædiker i Judæas ørken. Han siger:

Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!

... og lidt senere:

Jeg døber jer med vand til omvendelse; men han, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, og jeg er ikke værdig til at bære hans sko. Han skal døbe jer med Helligånden og ild.

I dag har jeg et indlæg i *Kristeligt Dagblad* om emnet "dobbelt medlemskab" under overskriften:

"Troen på det synliges og usynliges skaber er ikke en tro på hvad som helst."

Der er også et interview med mig om samme emne.

Jeg forklarer, hvorfor jeg – som den eneste af landets biskopper – er tøvende, ja, i øjeblikket afvisende overfor at indføre dobbelt medlemskab.

Jeg skriver bl.a.:

Så længe vi er uenige om noget så væsentligt som sakramenternes rette forvaltning i dåb og nadver, så længe protestanter afvises ved nadverbordet i den katolske kirke, og så længe visse kristne ikke anerkender dåben i Folkekirken som en ret dåb – men gendøber folkekirkemedlemmer – giver dobbelt medlemskab for alle kristne desværre ikke god mening efter min opfattelse.

Ønsket om en rummelig folkekirke er smukt, men jeg frygter, at lokale kirker kan komme under pres fra medlemmer, der har deres primære tilhørsforhold i andre trossamfund med et andet syn på bl.a. kvindelige præster, vielser samt dåbens og nadverens sakramenter. Dertil kommer usikkerhed om visse juridiske spørgsmål.

Måske er det den verserende debat om dobbelt medlemskab, der gjorde, at jeg bed mærke i, hvordan gudstjenesten pinsesøndag blev annonceret på domkirkens hjemmeside:

"Pinsehøjmesse uden dåb!"

Dem, der er vant til at komme i kirken, forstår sikkert, at det betyder, der ikke foretages nogen dåb denne søndag – altså ingen dåbsfølgeskab, familie og venner til barnedåb.

Men i nogle kristne trossamfund – som f.eks. Pinsekirken – kunne en sådan overskrift lyde direkte nedslående for netop en pinsegudstjeneste, hvor man fejrer Helligåndens komme.

I disse sammenhænge bruges udtrykket "dåb i Helligånden" om en oplevelse, der ses som adskilt fra den klassiske vanddåb. Udtrykket er hentet fra bl.a. Matthæus 3,11, hvor Johannes

siger:

Han skal døbe jer med Helligånden og ild.

Med de ord peger Matthæus frem mod den første pinsedag – og også mod vores tid – og det løfte, som gives til enhver døbt:

Jesus siger: Jeg er med jer alle dage, indtil verdens ende.

I Pinsekirken mener man, at dåben i Helligånden kan ske, når man samles til gudstjeneste – en stærk oplevelse af Guds nærvær, som gør Bibelen og Guds ord levende. At annoncere "pinsegudstjeneste uden dåb" kunne dér forstås som at sige: "Her forventer vi ikke, at Helligånden kommer."

I visse kirker betragtes dåb i Helligånden som en nødvendig erfaring for at være "rigtig" kristen.

Her adskiller vi os stadig. For i Folkekirken bekender vi, at **Gud skænker Helligånden i dåben.**

Det udelukker dog ikke, at Helligånden også kan fylde os og komme over os på andre tidspunkter i livet. Mange kan opleve noget tilsvarende det, andre kalder "dåb i Helligånden", på et senere tidspunkt. Men:

Din frelse og dit tilhørsforhold til Gud afhænger ikke af, at du skal have en særlig oplevelse.

Som jeg sagde i min pinseprædiken i søndags:

Du kan få lov til at hvile i din dåbs nåde – dvs. du kan vide dig elsket og accepteret af Gud, uanset hvad der sker i dit liv.

Vi bekender og tror på én dåb til syndernes forladelse.

Måske går det først senere op for dig, hvor vigtigt det var, da du blev døbt – måske som barn, måske i forbindelse med din konfirmation.

Men **du skal ikke døbes igen**, hver gang du får en ny erkendelse af Gud eller dig selv.

Er du døbt med den kristne dåb, så gælder den – hele livet.

At sige andet, er at gøre Guds gerning i dig til intet.

Du kan komme til nadver igen og igen. Du kan skrifte. Du kan endda blive konfirmeret igen, hvis du føler et behov for at bekræfte din tro. Du kan bede om tegn på Guds kærlighed og nærvær, hvis han føles langt væk.

Men du skal ikke døbes igen, fordi du har en stærk oplevelse af Helligånden.

Sker det – så sig Gud tak.

Sker det ikke – så sig stadig Gud tak.

"Glæd jer altid i Herren!" siger Paulus.

Det er ikke en overanstrengelse – det er nåde.

Glæden og nåden afhænger ikke af dig – men af Gud.

Du skal ikke være glad i dig selv, men **glæde dig i Herren**.

Sig Gud tak – også de dage, hvor du ikke er glad.

Gud Helligånd lever i dig, og du lever i ham.

Du er ikke alene. Der er én, der går i forbøn for dig og er med dig alle dine dage.

Som vi sang i salmen før:

*Se, jeg er med dig alle dage,
er med, når verden skal forgå;
med dette løfte har den svage
Guds fulde rustning taget på.
Så hver en tid og hvert et sted
omsluttes af Guds kærlighed.*

I Jesu navn, amen.